



Dyrektor: Ks. Carlos Cabecinhas * Własność: Santuário de Nossa Senhora do Rosário de Fátima (Portugal) * Kwartalnik * Rok 8 * 32 * 2012/02/13

„Czy chcecie ofiarować się Bogu?”

27 listopada 2011 r. Sanktuarium rozpoczęło drugi rok siedmioletniego okresu przygotowań do obchodów stulecia objawień fatimskich. W nowym roku duszpasterskim koncentrujemy się na pierwszym objawieniu Matki Boskiej, które miało miejsce 13 maja 1917 r.

Zdaniem inspirującym, a jednocześnie tematem tego roku, jest pytanie Matki Boskiej skierowane do trojga widzjących: „Czy chcecie ofiarować się Bogu?”

Odpowiedź pastuszków na pytanie Matki Boskiej była natychmiastowa, bezwarunkowa i nieograniczona żadnymi warunkami: „tak, chcemy”. W tym roku jesteśmy zaproszeni do przyjęcia postawy oddania się Bogu, którą dzieci przeżywały w sposób wzorcowy. Przypomnił nam to w Fatimie papież Benedykt XVI: „Przykładem (...) i bodźcem są pastuszkowie, którzy złożyli Bogu ofiarę ze swego życia i dzielili się nim z innymi w imię miłości Bożej”.

Zarówno temat roku, jak i proponowana postawa oddania siebie, czy wreszcie przykład pastuszków przywodzą nam na myśl wezwanie św. Pawła: „proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, Bogu przyjemną” (Rz 12,1). Prawdziwą ofiarą była ofiara Chrystusa, który z miłości oddał za nas życie. Życie chrześcijańskie przeżywane – na podobieństwo Chrystusa – jako dar dla Boga i dla bliźnich staje się „ofiara Bogu przyjemną”. Do przyjęcia takiej postawy Matka Boska zaprosiła pastuszków podczas pierwszego objawienia. I zaprasza również nas w tym roku.

ks. Carlos Cabecinhas, rektor

Witraż w Bazylice Matki Boskiej Różańcowej z Fatimy, przedstawiający pierwsze objawienie Matki Boskiej. Autor: João de Sousa Araújo



Plakat roku 2011-2012

Plakat ilustrujący 2. rok przygotowań do obchodów stulecia objawień fatimskich, jest owocem twórczej interpretacji zdania wybranego przez Sanktuarium Fatimskie jako temat roku duszpasterskiego 2011-2012: „Czy chcecie ofiarować się Bogu?”.

Według słów Joany Quental, projektantki – zwyciężczyni konkursu ogłoszonego przez Sanktuarium na plakat tego roku, prosty rysunek rąk, w różnych kolorach wyraża jedność w różnorodności, szacunek dla odmienności, a ostatecznie stanowi pozytywną odpowiedź wierzących na pytanie postawione przez Dziewicę Maryję pastuszkom w 1917 r., a co za tym idzie – całej ludzkości w czasach współczesnych.

Sposób przedstawienia rąk ukazuje właśnie postawę oddania i symbolicznie wyraża intencję dotarcia do Boga.

Uratowani po trzech dniach dryfowania na morzu

Portugalscy rybacy ofiarowali Matce Boskiej różaniec

Pięciu rybaków portugalskich i jeden ukraiński przybyli do Sanktuarium Fatimskiego, wypełniając obietnicę podziękowania Matce Boskiej za uratowanie życia.

Pochodzący z portu Caxinas (na północy Portugalii) kuter, na którym pracowali, zatonął 30 listopada 2011 r. w okolicach miejscowości Figueira da Foz. Trzy dni później (2 grudnia) sześciu rybaków uratował helikopter Portugalskich Sił Zbrojnych, który przelatywał w tym rejonie wykonując rutynowy patrol.

7 stycznia 2012 r. rybacy przybyli do Fatimy. Towarzydziły im rodziny i przyjaciele, władze lokalne regionu, proboszcz parafii Caxinas oraz dwóch młodych żołnierzy, którzy uratowali rybaków. Liczna grupa ponad 500 osób uczestniczyła w modlitwie różańcowej i w Eucharystii odprawionej w Kaplicy Objawień.

Na zakończenie różańca szyper kutra „Virgem do Sameiro”, José Coentrão podszedł do ołtarza i wręczył przedstawicielowi Sanktuarium, księdzu Manuelowi Santos José prosty, plastikowy różaniec, na którym rybacy modlili się w czasie prawie 60 godzin spędzonych na otwartym morzu. Różaniec umieszczono w drewnianym pudełku, które ozdobiono kwiatami.

Proboszcz z Caxinas, kanonik Domingos de Araújo powiedział, że rybacy „modli się do Matki Boskiej Fatimskiej



ściskając różaniec, który jeden z członków załogi miał zawieszony na szyi”. Dodał również: „Zgromadziliśmy się tu, aby pokazać naszą radość ocalonym rybakom i oddać hołd Dziewicy Maryi”.

Podczas Eucharystii ks. Manuel José, który przewodniczył uroczystości, podkreślił siłę modlitwy i poczucie odpowiedzialności rybaków oraz ich przywiązanie do życia.

Podczas homilii kapłan nawiązał do różańca ofiarowanego Matce Boskiej: „Zabraliście ze sobą potężną broń, zdolną zwyciężyć wszystkie

bitwy, trzymaliście się jej i w niej znaleźliście siłę, aby pozostać zjednoczeni i przetrwać te straszne godziny w duchu wspaniałej solidarności i braterstwa: jeden za wszystkich, wszyscy za jednego”.

„Postępowaliście z poczuciem odpowiedzialności. Zrobiliście wszystko, co można było zrobić i mieliście nadzieję, że Bóg zrobi resztę; i tak się stało. Zawsze powtarzam, że dla chrześcijan nie ma przypadków, ale nie ma też taryfy ulgowej. (...) Wychwalam Boga poprzez waszą wiarę. Dzięki waszej postawie ludzkość zwyciężyła” powiedział ksiądz Manuel Santos José.

„Niech cały kraj uczyni to, co ci dzielni rybacy: nie zatonię” zakończył.

Leopoldina Simões

Międzynarodowe stowarzyszenie katolików świeckich

Legion Maryi świętował w Fatimie swoje 90.letnie

Legion Maryi to międzynarodowe stowarzyszenie katolików świeckich, którzy pod opieką Matki Boskiej i za aprobatą Kościoła, poprzez modlitwę i aktywną pracę apostołską działają na rzecz uświęcania swoich legionistów.

Stowarzyszenie powstało 7 września 1921 r. w Dublinie, w Irlandii. W Portugalii 90. rocznicę powstania Legionu Maryi upamiętniła narodowa pielgrzymka jego członków do Sanktuarium w Fatimie, która odbyła się 30 października 2011 r.

Eucharystii przewodniczył ordynariusz diecezji Coimbra bp Virgílio Antunes. W słowach skierowanych do pielgrzymów biskup przedstawił Maryję jako wzór dla Kościoła: „Dzięki Matce Boskiej uczymy się najlepszej metody prawdziwej ewangelizacji: mało słów, tylko te niezbędne konieczne; i wiele życia, czy raczej – wyraziste świadectwo”.

„Obecnie nie wystarcza już ewangelizacja, która odwołuje się do logiki, rozumu ludzkiego czy też taka, która wyłącznie głosi fundamentalne prawdy chrześcijaństwa. Przesłanie docie-

ra tylko wtedy, gdy słowa pokrywają się z życiem, a gesty są jak wysoko wzniesiony sztandar świadectwa” mówił bp Virgílio Antunes. Na zakończenie dodał jeszcze, że „ewangelizacja i upowszechnianie wiary chrześcijańskiej” powinny być „gestem miłosierdzia i miłości”.



CZY CHCECIE OFIAROWAĆ SIĘ BOGU?

Sanktuarium pragnie ożywić świadomość bogactwa i aktualności orędzia fatimskiego

Wystawa „Na ścieżce światła – objawienia fatimskie” (dostępna dla publiczności w sali św. Augustyna do końca października 2012 r.), cykl sześciu konferencji (trwający od listopada minionego do kwietnia bieżącego roku, w rytmie jedna konferencja na miesiąc) i sympozjum teologiczno-pastoralne w czerwcu – to niektóre z głównych przedsięwzięć zaproponowanych przez Sanktuarium Fatimskie na obecny rok duszpasterski.

Podczas pielgrzymek i innych uroczystości umieszczonych w oficjalnym programie Sanktuarium szczególny nacisk zostanie położony na przypomnienie pierwszego objawienia Matki Boskiej w Fatimie z 13 maja 1917 roku.

Na głównym ołtarzu na Placu Modlitwy w Sanktuarium został już umieszczony temat tego roku duszpasterskiego: „Czy chcecie ofiarować się Bogu?” – pytanie Matki Boskiej skierowane do widzających podczas wspomnianego objawienia.

Wiodącą myślą teologiczną drugiego cyklu przygotowania do obchodów stulecia jest „Bóg Zbawiciel”, a proponowaną postawą wiernego – „oddanie siebie”.

1 grudnia 2011 r. w kaplicy Śmierci Chrystusa w kościele Trójcy Przenajświętszej odbyła się prezentacja nowego roku duszpasterskiego. Podczas spotkania Isabel Veranda z Portugalskiego Uniwersytetu Katolickiego oraz ksiądz jezuita Manuel Morujão doko-

nali teologicznej prezentacji tematu; przedstawili także wskazówki dotyczące doświadczenia i postawy oddania, której przyjęcie w tym roku Sanktuarium proponuje wiernym.

W alejach przylegających do Placu Modlitwy po stronie północnej i południowej ustawiono trzynaście paneli przypominających pielgrzymom i odwiedzającym dzień 13 maja 1917 roku. Prezentowane są na nich osoby związane z pierwszym objawieniem, jego

gi rok siedmioletniego cyklu obchodów prowadzących do roku 2017 był „okazją do upowszechniania oraz ożywienia świadomości bogactwa i aktualności orędzia fatimskiego, a także do pogłębienia jego treści. Przyjęty plan tematyczny ma być, przede wszystkim i ponad wszystko, projektem duszpasterskim, który kładzie nacisk na duchowość i refleksję nad wiarą”.

Rektor przypomniał słowa patriarchy Lizbony wypowiedziane na zakończenie programu pierwszego roku obchodów stulecia (1 grudnia 2010 r.). Kardynał José Policarpo stwierdził wówczas, że „Fatima to program duszpasterski” i zapytywał, czy plan tematyczny obchodów stulecia nie jest jednocześnie programem duszpasterskim dla Kościoła portugalskiego. W nawiązaniu do tej wypowiedzi ks. Cabecinhas potwierdził „wielką wagę i wpływ Sanktuarium na duszpasterstwo Kościoła w Portugalii”.

„13 maja 2010 roku, rozpoczynając przemówienie do biskupów portugalskich, papież Benedykt XVI

wskazał Sanktuarium Fatimskie jako «duchowe serce Portugalii». Wierność orędziu fatimskiemu będzie więc najlepszym wkładem Sanktuarium w życie Kościoła portugalskiego. Jednocześnie jednak czujemy odpowiedzialność za rozwijanie projektu duszpasterskiego Sanktuarium w łączności z planem duszpasterskim diecezji Leiria-Fatima oraz projektem duszpasterskim Konferencji Episkopatu Portugalii” stwierdził ks. Cabecinhas.



Fragment wystawy „Na ścieżce światła – objawienia fatimskie”

historia oraz orędzie fatimskie.

W słowach skierowanych do uczestników spotkania-prezentacji rektor Sanktuarium Fatimskiego podkreślił, że obchody stulecia objawień „mają na celu nie tylko przypomnienie rocznicy historycznej, ale powinny stać się kołem napędowym ewangelizacji oraz drogą do nawrócenia i spotkania z Chrystusem”.

Ksiądz Carlos Cabecinhas powtórzył, że Sanktuarium pragnie, aby dru-



Ksiądz Luis Kondor wspominany w Fatimie

10 listopada 2011 r., rozpoczęły się Eucharystią w Bazylice Matki Boskiej Fatimskiej; przewodniczył ordynariusz diecezji Leiria-Fatima bp António Marto.

Następnie odsłonięto tablicę na Placu Luisa Kondora w centrum Fatimy. Obecny na uroczystościach ambasador Węgier w Portugalii odczytał list przysłany z Budapesztu przez wicepremiera Węgier Zsolta Semjéna: „Ksiądz Kondor żył, aby upowszechniać orędzie (fatimskie); z otwartym sercem przyjmował pielgrzymów, którzy potrzebowali wsparcia, uszczęśliwiała go możliwość niesienia pomocy. Jego osoba i działalność zbliżyły Portugalie i Węgry. Łączył osoby, które udzielały pomocy z tymi, które tej pomocy potrzebowały. Był zawsze gotowy pocieszać i dawać nadzieję. Trwając na posterunku z dala od ojczyzny, nieustannie okazywał wierność swojej węgierskiej duszy i chrześcijańskim korzeniom.”

W tym samym przesłaniu wicepremier napisał: „od czasu objawień w Fatimie świat bardzo się zmienił, ale

wierzę, że dzisiaj ludzie potrzebują orędzia fatimskiego bardziej niż kiedykolwiek”.

Następnie w hotelu należącym do Misjonarzy Słowa Bożego odbyła się sesja, podczas której zaprezentowano wydaną pośmiertnie książkę autorstwa księdza Kondora zatytułowaną „Czy chcecie ofiarować się Bogu? Wezwanie do odkupienia w orędziu fatimskim”; jest to najnowsza publikacja Sekretariatu ds. Pastuszków.

Bp Amândio Tomás, przyjaciel księdza Kondora, tak mówił o książce: „jest mistyczna, duchowa; jest gorącym apelem autora, który nie jest obojętny, nie jest zimny; jest żarliwym czcicielem Przenajświętszej Dziewicy”.

W swoim wystąpieniu bp António Marto pogratulował organizatorom przedsięwzięcia. Powiedział także, że życie księdza Luisa Kondora „było związane z Fatimą więzami głębokiej miłości i komunii”.

L. S.

Sekretariat ds. Pastuszków i Misjonarze Słowa Bożego zorganizowali wspólne uroczystości ku czci wicepostulatora ds. kanonizacji pastuszków fatimskich księdza Luisa Kondora, który zmarł 28 października 2009 r., sprawując wspomnianą funkcję do końca swoich dni.

Uroczystości, które odbyły się

Fatima to orędzie wiary, światła i nadziei

Możliwość uczestniczenia w uroczystości ku czci księdza Luisa Kondora, jednego z najbardziej aktywnych orędowników Fatimy, była dla mnie wielkim zaszczytem. 10 listopada 2011 r. odsłonięto na Placu Luisa Kondora tablicę, odprawiono uroczystą Mszę świętą i zaprezentowano jego ostatnią książkę. Wspomniane wydarzenia sprawiły, że ten dzień był w Fatimie prawdziwym świętem.

Wszyscy, którzy go znali podkreślali, że ksiądz Luis Kondor wierzył głęboko w orędzie fatimskie, z całego serca i duszy oddawał się misji jego upowszechniania. Z otwartymi ramionami i sercem przyjmował pielgrzymów, dawał im schronienie, możliwość odpoczynku, słowa otu-

chy. Przekazywał i wprowadzał w życie nauki płynące z cudu objawień w Fatimie.

Wszystko to dotyczy nas wyjątkowo, gdyż misją ambasady jest udzielanie pomocy, schronienia, a także otaczanie opieką naszych obywateli, którzy znaleźli się daleko od domu i są w potrzebie.

Ks. Kondor był jednocześnie Węgrem i Portugalczykiem, łączył w sobie najlepsze cechy obu tych narodów. Był ambasadorem, który reprezentował wartości oraz konsulem, który pomaga w praktycznych, życiowych sprawach. Był człowiekiem wiary i duchowości, wzorem dla przyszłych pokoleń.

Luis Kondor i jego dzieło ukazują to, co w ludziach najlepsze; to, czego powinniśmy bronić i zachować ponad wszystko: wiarę, nadzieję i dobro, które w najczarniejszym momencie historii prowadzą nas wszystkich jak światło latarni morskiej.

Norbert Konkoly,
ambasador Węgier
w Portugalii



Sanktuaria w służbie ewangelizacji



9 i 10 stycznia w Sanktuarium Fatimskim zgromadzili się rektorzy najważniejszych portugalskich sanktuariów, aby dyskutować na temat „Sanktuaria – sztuka i dziedzictwo w służbie ewangelizacji”.

Szóste Spotkanie Rektorów Sanktuariów, zorganizowane przez Stowarzyszenie Rektorów Sanktuariów Portugalskich, odbyło się w Domu Matki Boskiej z Góry Karmel.

„Większość osób udaje się do sanktuarium by prosić lub dziękować. Ważne jest, aby czyniąc to przyjmować postawę człowieka wierzącego” powiedział abp Jorge Ortiga podczas odpowianej w Kaplicy Objawień Eucharystii kończącej spotkanie.

W słowach skierowanych do koncelebrujących rektorów sanktuariów portugalskich arcybiskup Bragi oraz przewodniczący Komisji Episkopatu ds. Duszpasterstwa Społecznego i Migracji przypomniał, że najważniejszą cechą pielgrzyma przybywającego do sanktuarium powinien być szacunek dla tego miejsca.

„Jeżeli naprawdę udajemy się do sanktuarium po to, aby prosić lub dziękować powinniśmy zawsze czynić to z wielkim szacunkiem, wielką godnością, mając na uwadze to miejsce, to sanktuarium, miejsce święte, które nie jest zwykłym miejscem” mówił arcybiskup.

Ci, którzy pracują w sanktuarium – czy jako rektor, czy jako osoba odpowiedzialna za przyjmowanie pielgrzymów – powinni wykonywać swoje zadania „z troską, nie oceniając drugiego człowieka”.

„Odpowiedzialność spoczywa na jednej i na drugiej stronie. Życie sanktuarium współtworzą ci, którzy do niego pielgrzymują i ci, którzy w nim mieszkają, pracują, starając się ofiarować Bożą miłość ludziom potrzebującym gościnności i zrozumienia” powiedział abp Jorge Ortiga.

Podczas spotkania, na którym dyskutowano także o formach pracy sanktuariów w służbie ewangelizacji, abp Ortiga przypomniał, że „na rektorach spoczywa wielka odpowiedzialność bycia tłumaczami orędzia, które trzeba przekazać wszystkim odwiedzającym sanktuarium”.

Natomiast pielgrzymi są zaproszeni do przyjęcia postawy „osób chcących słuchać” orędzia sanktuariów, które powinny być postrzegane „jako miejsce głoszenia słowa Bożego”.

„Kiedy zbliżamy się do Sanktuarium powinniśmy przyjąć postawę, tego który chce wysłuchać orędzia i przenieść je do swojego życia. (...) Wszystkie sanktuaria i każde sanktuarium to jasne i wyraźne orędzie, które człowiek powinien chcieć usłyszeć i zachować w swoim sercu” zakończył arcybiskup.

Leopoldina Simões

Brazylia, stan Minas Gerais: adorować Boga jak pastuszkowie fatimscy

Panie, w usta dzieci włożyłeś uwielbienie doskonałe

W pierwszą sobotę każdego miesiąca w kościele Matki Boskiej Fatimskiej w parafii Aparecida, w mieście Três Pontas (diecezja Campanha w brazylijskim stanie Minas Gerais) mamy okazję uczestniczyć w pięknym doświadczeniu modlitwy grupy „Mali Adoratorzy”.

Należą do niej dzieci w wieku od siedmiu do trzynastu lat. Adorujemy Najświętszy Sakrament tak, jak to robili pastuszkowie fatimscy. Nabożeństwa rozpoczęły się we wrześniu 2011 r. Prowadzimy je już cztery miesiące i zauważamy, że liczba małych adoratorów w grupie stale rośnie. Adorację rozpoczęło 50-60 dzieci. Już miesiąc później było ich 70-80. W grudniu w adoracji uczestniczyło 109 dzieci! Była to wielka niespodzianka, gdyż katecheza skończyła się już tydzień wcześniej i dzieci przyszły do kościoła tylko na to nabożeństwo.

Staramy się, aby dzieci aktywnie uczestniczyły w czytaniach i modlitwach. Zawsze towarzyszy im kilku katechetów, a ponieważ adoracje odbywają się w soboty biorą w nich udział także niektóre rodziny, bardzo szczęśliwe w tych chwilach wspólnej modlitwy. Dochodzą do nas głosy, że nasze spotkania są tematem codziennych rozmów w parafii i mówi się o nich bardzo dobrze.

Ksiądz Vânis – proboszcz wspólnoty, w której pracują Służebniczki Matki Boskiej Fatimskiej, już od dłuższego czasu prosił o zorganizowanie takich nabożeństw. Szczególnie nalegał na rozpoczęcie adoracji z dziećmi od kiedy do parafii przybyła figura Matki Boskiej Fatimskiej. Proboszcz zawsze, kiedy może, stara się uczestniczyć w modlitwie.

Do tej pory podczas adoracji poruszane były następujące tematy: we wrześniu – „Jezus jest naszym Przyjacielem”,



w październiku – „Jezus zaprasza nas do bycia Jego uczniami i misjonarzami”, w listopadzie – „Świętość”, w grudniu – „Uwielbiamy Jezusa, Przyjaciela z Betlejem”. Przygotowując nabożeństwa opieramy się na wskazówkach przygotowanych przez Sanktuarium w Fatimie, dostosowując je do brazylijskiej rzeczywistości.

Adoracja jest poprzedzona przygotowaniem, które odbywa się poza miejscem modlitwy. Potem dzieci przechodzą (na tyle, na ile jest to możliwe) w ciszy do ołtarza i adorujemy Najświętszy Sakrament, tak jak to robili pastuszkowie fatimscy.

Siostra Maria de Jesus Santos, SNSF, Brazylia
www.servasnsfatima.org

Nowa świątynia parafialna poświęcona w González Catán w Argentynie

Misjonarze skalabrinianie przybyli do miejscowości González Catán na przedmieściach Buenos Aires ponad trzydzieści lat temu.

Kiedy Katolicka Argentyńska Komisja ds. Migracji (*hiszp. skrót FCCAM*), organ podlegający Konferencji Episkopatu Argentyny, powierzyła nam misję pracy duszpasterskiej w swoim kraju, staraliśmy się znaleźć miejsce charakteryzujące się stałym napływem emigrantów. González Catán było wówczas biedną, peryferyjną dzielnicą stolicy o dużym wskaźniku wzrostu demograficznego. Wydawało się to być dobre miejsce, aby zgromadzenie założyło tu jednoczącą i charyzmatyczną wspólnotę.

Mieszkali tu emigranci portugalscy, którzy kupili kawałek ziemi i zbudowali kaplicę poświęconą Matce Boskiej Fatimskiej. W krótkim czasie kaplica stała się ośrodkiem pracy duszpasterskiej z Portugalczycami zamieszkującymi w okolicach Buenos Aires. Wikariat fatimski, jak go wówczas nazywano, jest dziś parafią, która pozostaje ważnym miejscem pracy duszpasterskiej wśród emigrantów z Portugalii i ich potomków. Jest to siedziba narodowej kapelani wspólnoty portugalskiej w Argentynie.

Jednak od początku, zgodnie z naszym charyzmatem uniwersalności, widzieliśmy potrzebę rozszerzenia pracy duszpasterskiej na inne grupy emigrantów. Wkrótce więc wikariat fatimski stał się narodowym centrum duszpasterskim także dla wspólnoty boliwijskiej. Ich narodowym kapelanem jest misjonarz skalabrinianin. Na stałe pracuje on w parafii założonej przez Portugalczków, ale odwiedza grupy emigrantów z Boliwii na terenie metropolii Buenos Aires i w całym kraju.

Wikariat fatimski rozszerzał swoją akcję misyjną w promieniu kilkunastu kilometrów – w nowych dzielnicach, gdzie katolickie rodziny budowały różne kaplice. Wiele z tych dzielnic to dziś



samodzielne parafie, które swoje początki zawdzięczają parafii Matki Boskiej Fatimskiej w González Catán i gorliwości pracujących w niej misjonarzy. Ziarno wiary zostało rzucone przez wspólnotę portugalską.

7 października 2005 r., z woli diecezji, wikariat został ustanowiony parafią. W związku z tym praca duszpasterska została ograniczona do określonego terenu, ciągle jednak charakteryzującego się dużym napływem emigrantów. Jest wśród nich zarówno wiele rodzin migrujących wewnątrz, jak i pochodzących z zagranicy – przede wszystkim z Paragwaju i Boliwii. Zgodnie z wolą Konferencji Episkopatu parafia jest nadal siedzibą narodowych duszpasterstw dla wspólnot portugalskiej i boliwijskiej.

W związku ze wzrostem liczby wiernych dostrzeżono potrzebę rozbudowy świątyni. Prace postępowały zgodnie z rytmem hojności darczyńców. 18 grudnia 2011 r. – w Światowym Dniu Migranta i Uchodźcy, po 7 latach wysiłków przy powiększeniu pierwszej kaplicy wzniesionej przez Portugalczków, z wielką radością przeżywalimy poświęcenie odnowionej świątyni parafialnej. Uroczystości przewodniczył ordynariusz diecezji bp Juan Horacio Suárez, koncelebrowało wielu kapłanów, uczestniczyły wspólnoty emigrantów.

Radość z posiadania godnego miejsca do odprawiania Eucharystii i wspólnota w wierze zachęca nas do rozszerzania zobowiązania misyjnego na wszystkich emigrantów. Jak mawiał nasz założyciel błogosławiony Jan Chrzcziciel Scalabrini: „tam gdzie są ludzie, którzy pracują i walczą, tam powinien być Kościół”.

ks. Juan A. Ramirez Moreno C.S.
narodowy kapelan Portugalczków w Argentynie



Figura poświęcona w Fatimie dla misji w Camabatela

Figura Matki Boskiej dla Angoli

13 października 2011 r., na zakończenie międzynarodowej pielgrzymki rocznicowej (której przewodniczył arcybiskup Moskwy Paolo Pezzi) poświęcono figurę Niepokalanego Serca Maryi przeznaczoną dla misji katolickiej w Camabatela, w Angoli.

Figurę ofiarował franciszkanin kapucyn – ojciec Joaquim Ribeiro, który jest misjonarzem w Angoli od 1990 r. Po śmierci matki w maju 1999 r., o. Ribeiro postanowił podarować misji figurę Nie-

pokalanego Serca Maryi, którą jego matka otaczała wielkim nabożeństwem.

Ojciec Joaquim Ribeiro podjął tę decyzję dowiedziawszy się, że misja w Camabatela potrzebuje figury Niepokalanego Serca Maryi do celów liturgicznych, aby rozwijać ten kult wśród miejscowej ludności.

W liście skierowanym do Rektoratu Sanktuarium Fatimskiego ojciec Joaquim Ribeiro przypomina, że Niepokalane Serce Maryi patronuje Angoli. Zgodnie z wolą biskupów tego kraju, podczas wielkiej uroczystości w 1985 r. (w czasach dominacji komunizmu) cały naród angiolski został poświęcony Niepokalanemu Sercu Maryi.

Kapłan podkreślił, że u podstaw decyzji o poświęceniu leży orędzie fatimskie oraz bardzo stara tradycja pobożności ludu Angoli, który nadał Maryi tytuł „Mama Muxima”, co w tłumaczeniu z miejscowego języka oznacza „Matka Serca”.

Prosimy Boga, aby Matka Boska przyczyniła się do swego macierzyńskiego łona wszystkich mieszkańców Angoli.

Matka Boska Fatimska w więzieniu w Solliciano we Włoszech



6 sierpnia 2011 r., w pierwszą sobotę miesiąca, w małym kościele w więzieniu w Solliciano koło Florencji, intronizowano figurę Matki Boskiej Fatimskiej, zakupioną w Fatimie i poświęconą w Kaplicy Objawień.

Po kilku miesiącach oczekiwania na zgodę władz, my – świeccy oddani Niepokalanemu Sercu Maryi, wyruszyliśmy z centrum miasta Scandicci w procesji z figurą Matki Boskiej; idąc odmawialiśmy różaniec aż do bramy placówki więziennej, gdzie oczekiwał nas bardzo wzruszony ksiądz proboszcz Giulio Brunella.

Kiedy pod okiem straży więziennej przechodziliśmy przez bramę wejściową, nasze myśli kierowały się ku pastuszkom, którzy 13 sierpnia 1917 roku także znajdowali się w areszcie.

Pastuszkowie również odmawiali różaniec i stali się przykładem dla tych dusz, które przyłączyły się do ich modlitwy i nawróciły się.

Mszę św. odprawił proboszcz parafii św. Józefa z Pontedera ksiądz Giulio Giannini. W homilii wygłoszonej do oko-

ło 1500 więźniów ksiądz Giulio mówił o orędziu fatimskim, o odkupieńczej komunii pierwszych pięciu sobót miesiąca oraz o nabożeństwie do Niepokalanego Serca Maryi.

Na zakończenie uroczystości wszyscy więźniowie ustawili się w szeregu i jeden za drugim przechodzili przed figurą Matki Boskiej Fatimskiej, czyniąc znak krzyża i dotykając z czułością wizerunku ukochanej Matki z Nieba. Było to bardzo wzruszające przeżycie. Nie wolno nam było robić zdjęć, ale obraz ten na zawsze pozostanie w naszych sercach.

Podczas tej wizyty ofiarowaliśmy naszym braciom więźniom książki „Wspomnienia Siostry Łucji”, a także modlitewniki oraz różańce.

Matka Boska podczas objawień w Fatimie powiedziała: „Na koniec moje Niepokalane Serce zatriumfuje”. Staramy się w tym pomóc ewangelizując i niosąc Jej orędzie wszędzie, gdzie jest to możliwe. Zostaliśmy powołani, aby pracować z Nią i dla Niej!

Alessandra Bimbi, Włochy

Królowa Portugalii... Królowa Polski

Polska i Portugalia, pomimo swojego położenia na przeciwległych krańcach Unii Europejskiej, są krajami bliskimi sobie w sposobie przeżywania wiary. W każdym z nich, bazującym na tradycji katolickiej, szerzą się dziś nabożeństwa do błogosławionych Portugalczyków i Polaków XX wieku: Franciszka i Hiacynty Marto oraz Jana Pawła II. Zdziwiające, że przesłanie fatimskie i nabożeństwo do portugalskich pastuszków rozprzestrzenia się w Polsce równie szybko, co w Portugalii kult błogosławionego polskiego Papieża.

Innym historycznym fenomenem łączącym religijność katolicką w obu tych państwach jest zawierzenie narodu i całego kraju Matce Bożej. W zadziwiający sposób w XVII wieku jakaś tajemnicza intuicja skłoniła polskich i portugalskich monarchów do ogłoszenia Matki Bożej królową ich państw. W zaledwie 10 lat po koronacji Matki Bożej Niepokalanej Poczętej w Sanktuarium w Vila Viçosa, polski król Jan Kazimierz uczynił podobnie jak João IV, ofiarując symbole swojej władzy Najświętszej Maryi Pannie. Królewskie gesty nie zostały zapomniane przez następne pokolenia. Współcześnie w tych dwóch europejskich republikach celebrowane są wspomnienia koronacji Matki Bożej podczas świąt religijnych – w Portugalii przypada ono na dzień 8 grudnia, zaś w Polsce obchodzone jest 3 maja.

Marcin Zatyka, polski dziennikarz mieszkający w Portugalii

**Wszystkim
dobroczyncom i
przyjaciółom życzymy
błogosławionego
Nowego Roku 2012.**

Informacje zawarte w niniejszym biuletynie mogą być dowolnie wykorzystywane. Przy ich wykorzystaniu należy podać źródło oraz autora (jeśli tekst jest podpisany).

Fátima - Światło i Pokój

Dyrektor: Ks. Carlos Cabecinhas
Edycja, Redakcja: Santuário do Nossa Senhora do Rosário de Fátima
Contribuinte n.º 500746699
Adres: Santuário de Fátima - Apartado 31 - 2496-908 FÁTIMA (Portugal) * Telef.: +351.249.539.600 * Fax: +351.249.539.668 * E.mail: ccs@fatima.pt- www.fatima.pt
Druk: Gráfica Almondina – Torres Novas
Depósito Legal: 210650/04
ISSN: 1647-2438
 Isento de registo na E.R.C. ao abrigo do decreto regulamentar 8/99 de 09 de Junho – alínea a) do nº 1 do Artigo 12º.

FATIMA ŚWIATŁO I POKÓJ - PRZEDŁUŻENIE / NOWE PRENUMARATY

BEZPŁATNA PRENUMERATA ROCZNA = 4 NUMERY

Wyślij swoje zamówienie na subskrypcję na adres: assinaturas@fatima.pt

Zaznacz język, w jakim chcesz otrzymywać czasopismo:

niemiecki , hiszpański , francuski , angielski , włoski , polski , portugalski

Dla zainteresowanych darowizną na wsparcie publikacji

Przelew bankowy krajowy (Millenium BCP) NIB: 0033 0000 50032983248 05

Przelew bankowy międzynarodowy IBAN: PT50 0033 0000 5003 2983 2480 5 BIC/SWIFT:

BCOMPTPL / Czek lub przekaz pocztowy: Santuario de Nossa Senhora de Fatima,

Apartado 31, 2496 908 Fatima Portugal

Pomóż nam rozpowszechnić orędzie Matki Boskiej poprzez czasopismo „Fatima Światło i Pokój”!

Inauguracja kaplicy poświęconej błogosławionym z Fatimy w Angoli

Biskup diecezji Leiria-Fatima przewodniczył uroczystej inauguracji jubileuszu 50. rocznicy sanktuarium Matki Boskiej Fatimskiej w Huambo

9 i 10 stycznia, podczas swojej wizyty w Angoli, ordynariusz diecezji Leiria-Fatima bp António Marto przebywał w diecezji Huambo. Zaproszenie do jej odwiedzenia wystosował miejscowy biskup José Queiroz.

Wizyta w tej diecezji była wprawdzie krótka, ale mimo to biskup António miał okazję przewodniczyć uroczystej inauguracji jubileuszu 50. rocznicy sanktuarium Matki Boskiej Fatimskiej w mieście w Huambo.

9 stycznia, późnym popołudniem, bp António przybył do kościoła, w którym entuzjastycznie świętujące rzesze wiernych powitały go oklaskami, pieśniami i tańcami. Rektor sanktuarium powitał biskupa Marto i podkreślił radość całej wspólnoty z powodu obecności w tych uroczystych chwilach tak znakomitego gościa.

Następnie bp António wygłosił przemówienie poświęcone orędziu fatimskiemu, które mówca starał się umieścić w kontekście historycznym współczesnego świata i konkretnej rzeczywistości Angoli, gdzie stosunkowo niedawno zakończyła się okrutna wojna domowa. Zaapelował o otwarcie na wartości służące tworzeniu lepszego społeczeństwa i wezwał chrześcijan do odważnego prezentowania postawy nakierowanej na solidarność, prawdę i sprawiedliwość.

Kilka osób miało możliwość zadania gościowi pytań. Spokanie zakończyła wypowiedź bpa José Queiroz'a, który wyraził wdzięczność swojej diecezji za obecność biskupa Fatimy w Huambo.

Potem odprawiono Eucharystię, której przewodniczył bp António; koncelebrował ordynariusz diecezji Huambo i kilkunastu księży. Ogromny kościół był wypełniony ludźmi ubranymi w odświętne stroje, nawiązujące do duchowości katolickiej. Po początkowych obrzędach Mszy św., konsekro-



wano w kościele sanktuarijnym kaplicę poświęconą pastuszkom Franciszkowi i Hiacyncie.

Msza św. była bardzo uroczysta. Podczas ofiarowania, pośród innych darów, biskupowi António podarowano także dwie afrykańskie figurki i dwa gołębki. Chórowi, śpiewającemu w czasie uroczystości pieśni po portugalsku i w języku *umbundo*, zawsze towarzyszyli zgromadzeni w kościele ludzie; ich śpiew i klaskanie wypełniały kościół radosnym brzmieniem.

Po wizycie w Huambo bp António Marto miał też okazję poznać inne miejsca tej diecezji m.in. odwiedził parafię Matki Boskiej Fatimskiej we wsi Caála.

Następnie powrócił do Sumbe, gdzie diecezja Leiria-Fatima ma dom swojej misji zwany „Ondjoyetu” („Nasz Dom”), który był głównym celem wizyty duszpasterskiej biskupa w Angoli.

Ks. Vitor Mira, kapłan diecezji Leiria-Fatima, misjonarz w Angoli

Sanktuarium w Rio Grande do Sul będzie siedzibą duszpasterstwa młodzieży szkolnej w Porto Alegre

W Brazylii powstaje nowe Sanktuarium Matki Boskiej Fatimskiej

18 grudnia 2011 roku poświęcono kamień węgielny pod budowę nowego sanktuarium Matki Boskiej Różańcowej z Fatimy, wznoszonego w mieście Porto Alegre w brazylijskim stanie Rio Grande do Sul.



Na uroczystości obecni byli: arcybiskup Dadeus Grings – ordynariusz archidiecezji Porto Alegre, rektor sanktuarium ks. José Luiz Schaedler oraz wielu pielgrzymów, którzy przybyli, aby zobaczyć jak wkrótce spełni się to, o czym marzyli od wielu lat.

Ich marzenie urzeczywistnia się dzięki współpracy pielgrzymów – czcicieli Matki Boskiej Fatimskiej, którzy z entuzjazmem i wielką wiarą przyjęli projekt budowy sanktuarium.

Nowe sanktuarium stanie się też siedzibą pierwszego w Brazylii duszpasterstwa młodzieży szkolnej, które będzie służyło około 27. tysiącom uczniów z 26 szkół mieszczących się w północnej części Porto Alegre. Duszpasterstwo proponuje nastolatkom i młodzieży bezpieczne miejsce spotkania, będzie zachęcało do dojrzewania w wierze i podjęcia zobowiązania wiernego podążania za Mistrzem, który jest Drogą, Prawdą i Życiem.

Wszystkie osoby zainteresowane uzyskaniem pełniejszych informacji o tym projekcie (historia organizowania się wspólnoty, zdjęcia i inne wiadomości) znajdują je na stronie sanktuarium: www.santuariodefatomars.com.br

Elias De Nardi

koordynator pielgrzymów – współpracowników sanktuarium